

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ח'קבב — אמר מוהר"ת זצ"ל "אך אני מקוה שיהי מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" —

— חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות —

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י' בְּסֵלָה:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

וְצָרִיךְ: כָּל אָדָם שִׁילֵךְ מִדְרָגָא לְדְרָגָא וּמֵעוֹלָם לְעוֹלָם, עַד שְׂיִזְכֶּה בְּכָל פַּעַם לְבַחֲיַנַּת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע גְּבוּהַ יוֹתֵר, שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ בְּכָל פַּעַם מִבַּחֲיַנַּת 'נִשְׁמָע', בַּחֲיַנַּת נִסְתָּר, בַּחֲיַנַּת תְּפִלָּה, בַּחֲיַנַּת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה שְׁסִבִּיבוֹת הַמְצָוָה, בַּחֲיַנַּת תּוֹרַת ה', יְהִי נַעֲשֶׂה מוֹהַ בַּחֲיַנַּת 'נַעֲשֶׂה', בַּחֲיַנַּת נִגְלָה, בַּחֲיַנַּת תּוֹרָה, בַּחֲיַנַּת תּוֹרָתוֹ, וַיְהִי לוֹ בַּחֲיַנַּת 'נִשְׁמָע' וְכוּ' גְּבוּהַ יוֹתֵר. וְכֵן בְּכָל פַּעַם יֵלֵךְ מִדְרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה, עַד שְׂיִבּוֹא בְּרֵאשִׁית נִקְדַּת הַבְּרִיאָה, שֶׁהוּא תְּחִלַּת הָאֲצִילוֹת. וְשֵׁם יֵשׁ גַּם-כֵּן בַּחֲיַנַּת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע, וּבַחֲיַנַּת 'נִשְׁמָע' שִׁישׁ שֵׁם הוּא תּוֹרַת ה' בְּאַמֶּת, כִּי בְּכָל עוֹלָם וּדְרָגָא תּוֹרַת ה' הִיא רַק בְּשֵׁם הַמְּשָׁאֵל, כִּי רַק מִחֲמַת שְׁנִסְתָּר מִמֶּנּוּ נִקְרָא תּוֹרַת ה', וּכְשָׂא לְשֵׁם נַעֲשֶׂה תּוֹרָתוֹ. אֵךְ בַּחֲיַנַּת ה'נִשְׁמָע' שְׁבַתְחִלַּת הָאֲצִילוֹת הִיא תּוֹרַת ה' בְּאַמֶּת, כִּי אֵין גְּבוּהַ מִשֵּׁם רַק תּוֹרַת ה' מִמֶּשׁ.

וְאַחֲרֵי-כֵן: כְּשֶׁנִּכְלַל בְּאֵין סוּף, אֲזִי ה'נַעֲשֶׂה' הִיא בַּחֲיַנַּת תּוֹרַת ה' מִמֶּשׁ, וְה'נִשְׁמָע' הוּא בַּחֲיַנַּת תְּפִלַּת ה'. כִּי יֵשׁ תּוֹרַת ה', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (ירוּשְׁלָמִי בְּפוּרִים וְרַאשׁ הַשָּׁנָה): 'אֲנִי קִיַּמְתִּיהָ תְּחִלָּה', וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ (בְּסוּטָה י"ד): 'הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִלְּבִישׁ עֶרְמִים וּמִבְּקַר חוֹלִים' וְכוּ', וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (בְּרֻכּוֹת ו'): 'מִנֵּין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִנִּיחַ תְּפִלִּין' וְכוּ'. וְכֵן יֵשׁ תְּפִלַּת ה', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (שָׁם ז'): מִנֵּין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּפִלָּה? שְׁנֵאמַר: 'וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי'. נִמְצָא שִׁישׁ תּוֹרַת ה' וַיֵּשׁ תְּפִלַּת ה'.

וּבְשׂוֹכָה לְהַכִּיל בְּאֵין-סוֹף, אֲזַי תּוֹרְתוֹ הוּא תּוֹרַת ה' מִמֶּשׁ
 וּתְפִלָּתוֹ הוּא תְּפִלַּת ה' מִמֶּשׁ.

וְזֶה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֶנָּם לְבִרְכָה (בְּבֹא קַמָּא צ"ב): הַמְּבַקֵּשׁ
 רַחֲמִים עַל חֵבְרוֹ וְהוּא צָרִיךְ לְאוֹתוֹ דְּבָר, הוּא נִעְנֶה
 תְּחִלָּה, כִּי מֵה שְׁצָרִיךְ לְאוֹתוֹ דְּבָר וְאֵינוֹ מְבַקֵּשׁ עַל עֲצֻמוֹ הוּא
 מִחֲמַת שְׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת אֵין, וְהוּא בְּבַחֲיַנַּת תְּחִלָּה, הֵינּוּ קִדְּם
 הַבְּרִיאָה, וּמִחֲמַת שְׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת תְּחִלָּה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִעְנֶה
 תְּחִלָּה.

[לְכֹאוּרָה אֵין לְזֶה הָעֵינַי חֲבוּר הֵיטֵב לְמַה שְׁלִמְעָלָה. אֲדָ
 בְּאַמַּת מְבֹאָר זֶה הָעֵינַי הֵיטֵב לְמַעַיִן קִצָּת, כִּי
 מְבֹאָר לְעֵיל וּלְקַמֵּן, שְׁבַחֲיַנַּת תְּפִלַּת ה' הוּא בְּבַחֲיַנַּת קִדְּם הַבְּרִיאָה,
 בְּבַחֲיַנַּת אֵין סוֹף, שְׁזֵהוּ בְּבַחֲיַנַּת תְּחִלָּה; וּמִחֲמַת שְׁזֵאת הַבְּבַחֲיַנָּה הִיא
 בְּבַחֲיַנַּת אֵין, עַל כֵּן אֵין מִי שְׁיִזְכֶּה לְזֶה, כִּי אִם מִי שְׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת
 אֵין, דִּהֵינּוּ שְׁהוּא עָנּוּ בְּאַמַּת וּמְבַטֵּל עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית הַבְּטוּל
 כְּאֵלוֹ אֵינוֹ בְּעוֹלָם, עַד שְׁנִכְלָל בְּאֵין-סוֹף, שְׁשָׁם הוּא בְּבַחֲיַנַּת תְּפִלַּת
 ה' כַּנִּ"ל. וּבְזֶה מְקַשֵּׁר הֵיטֵב מַה שְׁמוּבָא לְקַמֵּן עַל מֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ,
 זְכוֹרֶנָּם לְבִרְכָה: 'אַלְעֹזֵר זְעִירָא וְכוּ', שְׁחֲשָׁדוּהוּ בְּגִדְלוֹת וְעַל כֵּן
 חֲבָשׁוּהוּ וְכוּ', עֵינַי שָׁם. וְלְכֹאוּרָה אֵין קָשֶׁר לְעֵינַי פְּגָם הַגִּדְלוֹת
 לְהַתּוֹרָה הַזֹּאת, שְׁלֹא נִזְכָּר כָּאֵן לְכֹאוּרָה מִעֵינַי גִּדְלוֹת כָּלֵל. אֲדָ
 בְּאַמַּת עַל-פִּי הַנִּזְכָּר לְעֵיל מְבֹאָר לְעֵינַיִם, שְׁכָּל עֵינַי זֶה לְזִכּוֹת
 לְבַחֲיַנַּת נִעְשָׂה וְנִשְׁמַע הַגְּבוּהָ יוֹתֵר, שְׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת כְּלָיוֹת בְּאֵין
 סוֹף, בְּתַחֲלַת הַבְּרִיאָה, כָּל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְזִכּוֹת כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲנָוָה
 בְּאַמַּת, שְׁהוּא בְּבַחֲיַנַּת אֵין כַּנִּ"ל. וְעַתָּה מְבֹאָר הֵיטֵב קָשֶׁר עֵינַי זֶה
 – הַמְּתַפְּלֵל עַל חֵבְרוֹ וְהוּא צָרִיךְ וְכוּ' – לְהַתּוֹרָה הַזֹּאת, כִּי זֶה
 שְׁמֵת־פִּלֵּל עַל חֵבְרוֹ אֶף-עַל-פִּי שְׁהוּא צָרִיךְ לְאוֹתוֹ דְּבָר, זֵהוּ בְּבַחֲיַנַּת

עָנָה, בְּחִינַת אֵין, שֶׁמִּבְטֵל עֲצָמוֹ וְאֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ עַל עֲצָמוֹ כְּלוּם, רַק מִרְגִּישׁ צֶעַר יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ. וְעַל-יְדֵי הַבְּטוּל זֶה הוּא נִכְלָל בְּאֵין, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּחִלָּה, בְּחִינַת קֶדֶם הַבְּרִיאָה, בְּחִינַת נְשֻׁמָּע, בְּחִינַת תְּפִלַּת ה' כַּנ"ל, וְעַל כֵּן הוּא נִעְנָה תְּחִלָּה, כִּי הוּא בְּבְחִינַת תְּחִלָּה כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת אָב וּבֵן, מֵאֲמָר וְחֲצִי מֵאֲמָר; כִּי ה' נִעְשָׂה הוּא בְּחִינַת נִגְלָה, בְּחִינַת תּוֹרָה, בְּחִינַת 'בְּרָא', בְּחִינַת בֵּן, בְּחִינַת עֵדוֹן תְּתַאֲה, בְּחִינַת חֲכָמָה תְּתַאֲה, בְּחִינַת חֲצִי מֵאֲמָר, כַּנֶּגֶד ה' נְשֻׁמָּע', שֶׁהוּא בְּחִינַת 'בְּרִאשִׁית', מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם, חֲכָמָה עֲלָא, עֵדוֹן עֲלָא, בְּחִינַת אָב, בְּחִינַת תְּפִלָּה, בְּחִינַת נִסְתָּר, כִּי כָּל דְּרָגָא נֶגְדַּ דְּרָגָא שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנָּה הוּא בְּחִינַת חֲצִי מֵאֲמָר; כְּמוֹ הָאֵב כְּשֶׁמְדַבֵּר, מְדַבֵּר מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם, וְכִשְׁבָּנוּ הַקָּטָן מְדַבֵּר אַחֲרָיו, הוּא מְדַבֵּר רַק חֲצִי מֵאֲמָר – כֵּן כָּל דְּרָגָא נֶגְדַּ דְּרָגָא שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנָּה הִיא בְּחִינַת חֲצִי מֵאֲמָר, וְהַדְּרָגָא שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנָּה הִיא בְּחִינַת מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם וְכֵן מְדַבֵּר לְדְרָגָא, כִּי כָּל בְּנֵי-אָדָם וְחַיּוֹת וְעוֹפּוֹת וְצִמְחִים וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם הֵם רַק בְּחִינַת חֲצִי מֵאֲמָר נֶגְדַּ הָעוֹלָם שְׁלִמְעָלָה מִזֶּה הָעוֹלָם, כִּי הֵם רַק רְמָזִים לְדְבָרִים הַגְּבוּהִים מֵהֵם, וְכֵן מֵעוֹלָם לְעוֹלָם. וְכֵן כָּל-לְיוֹת הַבְּרִיאָה נֶגְדַּ קֶדֶם הַבְּרִיאָה הִיא בְּחִינַת חֲצִי מֵאֲמָר, כִּי עֵקֶר שְׁלֵמוֹת – בְּאֵין-סוּף, וְשֵׁם הוּא בְּחִינַת מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם. וְזֶה 'בְּרָא', שֶׁהוּא כָּל-לְיוֹת הַבְּרִיאָה, הוּא חֲצִי מֵאֲמָר נֶגְדַּ 'בְּרִאשִׁית', שֶׁהוּא בְּחִינַת קֶדֶם הַבְּרִיאָה, בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ 'בְּרִאשִׁית' – 'יֵרָא בְּשֵׁת' (תְּקוּנִים, תְּקוּנָה ז'), שֶׁהִיא תְּפִלָּה, בְּחִינַת (מְשִׁילֵי ל"א): "יֵרָאת ה' הִיא תְּתַהַלֵּל", שֶׁהוּא מֵאֲמָר הַשְּׁלֵם.

וְעַל כֵּן אֲמוּנָה נִקְרָא יְרוּשָׁלַיִם, כַּנִּזְכָּר לְעֵיל, עַל שֵׁם שְׁעָרָה בְּנִינָה מִבְּרֵאשִׁית, שֶׁהוּא בְּחִינַת יְרָאָה שְׁלָם, כִּי תִפְּזוֹן יְרָאָה, תִּפְּזוֹן שְׁלָם' (עֵינַן מ"ר וִירָא פ' נ"ו) 'בְּרֵאשִׁית' – יְרָא בְּשֵׁת, מֵאֲמַר הַשְּׁלָם, כִּי אֲמוּנָה הוּא מִהֲרוּעִים כַּנ"ל, וְלִהְרוּעִים אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב כִּי אִם עַל-יַד עֲזוּת כַּנ"ל, וְלְעֲזוּת זוֹכִין עַל-יַד שְׂמֻחָה כַּנ"ל, וְלְשְׂמֻחָה זוֹכִין עַל-יַד בְּחִינּוֹת נַעֲשָׂה וְנִשְׁמָע, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת תּוֹרָה וְתַפְּלָה וְכוּ' כַּנ"ל. אֲךָ עֲקָר שְׂלָמוֹת הַשְּׂמֻחָה הוּא עַל-יַד יְרָאָה, כִּי "וְגִילוּ בְּרַעְדָּה" כְּתִיב (תְּהִלִּים ב) (בְּרֻכּוֹת ל:), הֵינּוּ, עֲקָר הַגִּילָה וְהַשְּׂמֻחָה הִיא עַל-יַד תַּפְּלָה, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת יְרָאָה כַּנ"ל, שֶׁהִיא בְּחִינּוֹת 'נִשְׁמָע', בְּחִינּוֹת מֵאֲמַר הַשְּׁלָם, שֶׁשֵּׁם עֲקָר הַשְּׂלָמוֹת כַּנ"ל. נִמְצָא שְׁעָרָה בְּנִין הָאֲמוּנָה, שֶׁהִיא בְּחִינּוֹת יְרוּשָׁלַיִם, קְרִיָה נְאֻמָּה, זוֹכִין עַל-יַד תַּפְּלָה, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת יְרָאָה, בְּחִינּוֹת מֵאֲמַר הַשְּׁלָם כַּנ"ל. וְעַל כֵּן נִקְרָאת הָאֲמוּנָה יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁהוּא יְרָאָה שְׁלָם, כִּי עֲקָר בְּנִינָה עַל-יַד בְּחִינּוֹת יְרָאָה, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת מֵאֲמַר הַשְּׁלָם, שֶׁזֶהוּ בְּחִינּוֹת 'בְּרֵאשִׁית', יְרָא בְּשֵׁת, שֶׁהוּא מֵאֲמַר הַשְּׁלָם כַּנ"ל. וְזֶה (שָׁם י"ט): "עֲדוּת ה' נְאֻמָּה" – עֲדוּת ה', שֶׁהֵם הָעֲדוּיִים הַנ"ל, נְאֻמָּה – עַל-יָדָם נִבְנִית הָאֲמוּנָה.

וְזֶה (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "מִשָּׁם רָעָה אֲבִן יִשְׂרָאֵל", וְתִרְגּוּמוֹ: אָב וּבֵן. וְזֶה מֵאֲמַר הַשְּׁלָם, שֶׁהוּא אָב וּבֵן כִּחְדָּא, כִּי חֲצִי מֵאֲמַר הוּא בְּחִינּוֹת בֵּן לְחוּד, אֲבָל מֵאֲמַר הַשְּׁלָם הוּא אָב וּבֵן כִּחְדָּא, כִּי שָׁם נִכְלָל הַכֹּל, וְעַל-יַד-זֶה יְכוּל לָבוֹא לְבְּחִינּוֹת רוּעִים כַּנ"ל. וְזֶהוּ: "מִשָּׁם רָעָה אֲבִן יִשְׂרָאֵל" כַּנ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מִוִּהְר"ן הַיְיִמִּי:

ח וְלָבוֹא לְעֲזוּת דְּקִדְשָׁה הַנ"ל הִיא עַל-יַד שְׂמֻחָה כִּי עֲקָר עֲזוּתוֹ וְהִתְחַזְּקוּתוֹ שֶׁל הָאָדָם לְהִתְקַרֵּב לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הִיא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חִקְנוּ לְעַמָּר מִזֶּה רִנָּתוֹ יִצְחָק לְ"עַד לְעַד מִקֻּוֹה שִׁדְרָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" וְ"חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שֶׁעַיִן יֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה וְחֵדוּת. בְּחֵינֵת "כִּי חֵדוֹת ה' הִיא מְעֻזָּכֶם" (נְחֻמִּיה
ח' י):

ט וְלִזְכוֹת לְשְׂמֻחָה הִיא עַל-יְדֵי תוֹרָה וְתַפְלָה שֶׁהֵם בְּחֵינֵת נַעֲשֶׂה
בְּחֵינֵת נְגִלוֹת וְנִשְׁמַע בְּחֵינֵת נִסְתָּרוֹת בְּחֵינֵת: "וְשְׂמֻחָת עוֹלָם עַל
רֹאשָׁם" (יִשְׁעִיָּה נ"א יא). שֶׁהֵם שְׁתֵּי עֲטָרוֹת שֶׁנִּתְּנוּ בְּרֹאשׁ כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּשָׁעָה שֶׁאָמְרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע כְּמֵאֵמֶר חֲכָמֵינוּ
זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (שִׁבְת פ"ח).

י וְכָל אָדָם יֵשׁ לוֹ בְּחֵינֵת נְגִלָה וְנִסְתָּר שֶׁהֵם בְּחֵינֵת תוֹרָה וְתַפְלָה.
וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לְעֵלוֹת בְּכָל פֶּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמֵעוֹלָם לְעוֹלָם
עַד שִׁיזְכֶּה בְּכָל פֶּעַם לְבְּחֵינֵת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע גְּבוּהַ יוֹתֵר. שִׁיְהִיָּה
נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ בְּכָל פֶּעַם מִבְּחֵינֵת נִשְׁמַע בְּחֵינֵת נִסְתָּר בְּחֵינֵת
תַּפְלָה שֶׁהִיא בְּחֵינֵת דְּבָרֵי הַתוֹרָה שֶׁהֵם סְבִיבוֹת כָּל מִצְוָה שֶׁאֵינֶנּוּ
יודֵעַ אֵיךְ לְעַבֵּד בְּזֶה אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחֵינֵת תוֹרַת הַשֵּׁם, כְּמוֹ
שִׁכְתוֹב: "הַנִּסְתָּרוֹת לַה' אֵלֵּינוּ" (דְּבָרִים כ"ט כח), יְהִיָּה נַעֲשֶׂה מִזֶּה
בְּחֵינֵת נַעֲשֶׂה בְּחֵינֵת נְגִלָה בְּחֵינֵת תוֹרָה בְּחֵינֵת תוֹרָתוֹ. וְאִזּוּ יְהִיָּה
לוֹ בְּחֵינֵת נִשְׁמַע וְכוּ' כִּנ"ל גְּבוּהַ יוֹתֵר. כִּי כְּשֶׁאֵל לְמִדְרָגָה גְּבוּהָה
מִהָרָא שׁוֹנָה אֲזִי נַעֲשֶׂה מִהַנִּשְׁמַע שְׁלוֹ בְּחֵינֵת נַעֲשֶׂה וְאֲזִי יֵשׁ לוֹ
בְּחֵינֵת נִשְׁמַע אַחֲרַת וְכֵן מִדְּרָגָא לְדְרָגָא. וְצָרִיךְ לְלַמֵּד תוֹרָה
וְלְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַד שִׁיִּגְלֶה לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
הַנִּסְתָּר מִמֶּנּוּ וְיְהִיָּה נַעֲשֶׂה מִהַנִּסְתָּר נְגִלָה. וְאַחֲרֵיכֵן יִתְפַּלֵּל עוֹד
עַד שִׁיִּתְגַּלֶּה לוֹ אַחֲרֵיכֵן גַּם הַנִּסְתָּר הַגְּבוּהַ יוֹתֵר. וְכֵן בְּכָל פֶּעַם יִלְךְ
מִדְּרָגָא לְדְרָגָא. גְּבוּהַ יוֹתֵר לְבִקֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְהַשִּׁיג
הַנִּסְתָּר הַגְּבוּהַ יוֹתֵר עַד שִׁיִּבּוֹא בְּרֹאשִׁית נְקֻדַת הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא
תְּחִלַּת הָאֲצִילוֹת. וְשָׁם יֵשׁ גַּם כֵּן בְּחֵינֵת נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע וּבְחֵינֵת
נַעֲשֶׂה שִׁישׁ שָׁם הוּא תוֹרַת הַשֵּׁם בְּאֵמֶת. כִּי בְּכָל עוֹלָם וְדְרָגָא

תורת השם היא רק בשם המשאל רק מחמת שנסתר ממנו נקרא תורת השם וכשבא לשם נעשית תורתו. אך בחינת הנשמע שבתחלת האצילות הוא תורת השם באמת כי אין גבה משם רק תורת השם ממש. ואחר כך יהיה נכלל בהאין סוף ברוך הוא ואז הנעשה שלו הוא תורת השם ממש והנשמע הוא בחינת תפלת השם. ותורתו היא תורת השם ממש ותפלתו היא תפלת השם ממש. כי יש תורת השם כמאמר חכמינו זכרונם לברכה 'אני קימתיה תחלה' (ירושלמי בכורים וראש השנה). וכן תפלת השם כמאמר חכמינו זכרונם לברכה (ברכות ו) מנין שהקדוש ברוך הוא מתפלל שנאמר ושמחתים בבית וגו' (ישעיה נ"ו ז). ועל ידי דרך זה זוכין לשמחה פנ"ל:

סדר הישי מוהר"ן היזמני:

קכג (כ) קדם שנסע לברדיטשוב קבץ מנין עשרה אנשים וטען לפניהם עם הבעל דבר, ואיני יודע היטב ענין זה על בריו. ואמר שמאז והלאה כל מה שרוצה לעשות מניח עצמו הבעל דבר לארכו ולרחבו לקלקלו, ומחמת זה כבד מאד לעשות מה שהוא מצוה, אבל אף על פי כן השם יתברך בעזרו. ומי שזכה להתקרב אליו היתה רוצה קצת מענין זה. ולא היתה לרבנו זכרוננו לברכה שום מנוחה כל ימיו, אפלו רגע אחת. כי תמיד היתה לוחם מלחמת השם בכל עת ובכל רגע וכו', שאני זקן שבקדשה וכו':

(השמטה) כשהתחיל הזקן הנ"ל לחלוק עליו אמר: ידעתי שיעמוד עלי הם"מ וכו' אבל תמיה לי על שמסרו זאת לידו, ואמר דברי צחות כי אמרו רבותינו ז"ל מוטב שיפיל אדם עצמו לגוב האריות ואל ימסר ביד שונאיו, אבל מה עושים שהשונא בעצמו הוא אריה כי וכו'. אך רבות מחשבות בלב אישועצת השם היא תקום, ואמר שלעתיד לבוא יהיה צחוק נאה עמו אויף יענער וועלט וועט זיין אשיין שפילכען מיט איהם. אחר כך אמר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א' קכח — צִמְרָן מְנוּחָה רַבִּי יִצְחָק לְ"ג צִמְרָן מְנוּחָה שִׁירָה לְצַדִּיק מִסְפָּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַ"ל —
 — חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעָרֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת —

רבנו ז"ל כמה תורות הנוגעות לענין המחלוקת של הזקן הנ"ל עין שם ותבין, ברוך השם אשר הצילנו ממנו ולהיות בחלקו של רבנו הקדוש ז"ל:

קכד (כא) בַּשַּׁבָּת חֲנֻכָּה תִקַּס"ט, שְׁהִיָּה סְמוּךְ לְבֵיתוֹ מְלֻמְבָּרָה, כִּי בְקִיץ תִקַּס"ח הָעֶבֶר בָּא מְלֻמְבָּרָה לְבֵיתוֹ וְאִזּוּ בְּאוֹתוֹ הַחֲנֻכָּה אָמַר הַתּוֹרָה הַמִּתְחַלֶּת יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה בְּלִקוּטֵי תְנִינָא סִימָן ב'. וְאִזּוּ צִוָּה לְזַמֵּר עַל הַשְּׁלֶחָן (תְּהִלִּים קכ"ד): "שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְוִלֵי ה' שְׁהִיָּה לָנוּ". וְזָמְרוּ לְפָנָיו זֶה הַמְזֻמָּר בְּלֵיל שַׁבָּת כַּמָּה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר. וְגַם פֶּעַם אַחַת בְּהִיּוֹתוֹ יוֹשֵׁב בְּמַעְדָּוּוֹעַדִּיּוּקָע הָיָה מְזַמֵּר גַּם־כֵּן הַמְזֻמָּר לְוִלֵי הַשֵּׁם כַּמָּה פְּעָמִים, וְאַחֲר־כֵּךְ הִפְךָ פָּנָיו אֶל הָעוֹלָם וְאָמַר עֲדִין אֵין אַתֶּם נְחַשְׁבִּים מֵאַנְשֵׁים שְׁלִי כִי יְהִיָּה עַת שְׁכָל הָעוֹלָם כָּלוּ יַעֲמָדוּ עָלַי וַיִּחַלְקוּ כָלָם עָלַי, וְאִזּוּ מִי שְׁיִתְחַזַּק וַיְהִיָּה נִשְׁאָר אֶצְלִי זֶה יְהִיָּה נְחַשְׁבִּים מֵהַאֲנָשִׁים שְׁלִי בְּאַמְתָּ. (אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעִן אֶלָּא עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים כִּי רַבִּים קָמוּ עָלָיו וְעָלִינוּ וְלִוְלֵי הַשֵּׁם שְׁהִיָּה לָנוּ וְכוּ'):

קכה (כב) שָׁמַעְתִּי בְשֵׁמוֹ שֶׁאָמַר שְׂאִזּוּ כְּשֶׁהָיָה בְּבִרְדֵיטְשׁוֹב בְּקִיץ תִקַּס"ב עִם הַזֶּקֶן הַיְדוּעַ כַּנ"ל, וְאָמַר אִזּוּ שְׂאִזּוּ נוֹדַע לוֹ כָּל עֲנִינֵנוּ וּמַהוֹתוֹ שֶׁל הַזֶּקֶן הַנ"ל וְעַד אוֹתָהּ הַשְּׁעָה לֹא דִבֵּר מִפְּנֵי מְאוּמָה כִּי אָמַר שֶׁלֹּא הָיָה רוּצָה לְדַבֵּר מִפְּנֵי כָּלֵל עַד אֲשֶׁר נוֹדַע לוֹ כָּל עֲנִינֵנוּ וּמַהוֹתוֹ. וְאִזּוּ הִתְחִיל לְדַבֵּר מִפְּנֵי מְעַט לְעֵתִים רְחוּקוֹת מְאֹד:

סֵדֶר הַצְּלָה-בֵּית הַיְמִינִי:

- ב. אֲשֶׁה שְׁשׁוּפַעַת דָּם, תִּכְתֵּב אוֹתֵיּוֹת "לֹא אֶחָד" וְתִשָּׂא עָלֶיהָ. ג.
- אֲשֶׁה שְׁהִיא פְּרוּצָה, עַל־יְדֵי זֶה אֵין לָהּ וְסֵת וּמַרְבָּה בְּדָמִים. ד. נְדָה שְׂרָאָתָה דָם דֶּרֶךְ מְקָרָה הוּא מַחֲמַת חֲטָא הָאִישׁ.
- חֶלֶק שְׁנֵי א. אֲשֶׁה שְׂאִין לָהּ וְסֵת תִּתְעַנֶּה. ב. סְגָלָה לְהַחֲזִיר

לְאִשָּׁה וּסְתָהּ עַל-יְדֵי הַכְּנָסֶת-אֲזָרְחִים. ג. מִי שֶׁעָסְקוּ וּמִשָּׂאוֹ-וּמִתְנוֹ
 עִם הָאֲמוֹת בְּעֵת חֲגָם אֹ אֶפְלוּ שְׁלֹא בְּעֵת חֲגָם, אֲלֵא שְׁפָרְנָסְתוּ
 שְׁמַעְמִיד דְּבָרִים לְעִבּוּדָה זָרָה שְׁלָהֶם, עַל-יְדֵי זֶה אֲשֶׁתוֹ שׁוֹפֵעַת
 דָּם תִּכָּף סָמוּךְ לְטַבִּילָתָהּ.

בְּפִילָה א. לְפַעְמִים אָדָם נֹפֵל מִמִּדְרָגָתוֹ לְעֵת זְקֻנָתוֹ. ב. עַל-יְדֵי
 גְבִיַת מַם נֹפֵל אָדָם מִמִּדְרָגָתוֹ. ג. עַל-יְדֵי קִנְיָה נֹפֵל מִמִּדְרָגָתוֹ.
 ד. עַל-יְדֵי קִנְיָה אֵינוֹ הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ אַחָד, לְפַעְמִים מִתְפַּלֵּל
 בְּהִתְלַהֲבוֹת וְלוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה, וְלְפַעְמִים הִתְפַּלָּה וְהִלְמוּד עָלָיו
 כְּמִשָּׂא. ה. מִי שֶׁנִּמְעַד בְּדַבּוּרוֹ, וּבִוְדָאֵי הַרְגִילוֹת שֶׁל לְשׁוֹנוֹ הָיָה
 צָרִיךְ לְדַבֵּר כָּל מַה שֶׁצָּרִיךְ, אֲבָל מִי שֶׁנִּמְעַד בְּרְגִילוֹת לְשׁוֹנוֹ,
 בְּיָדוּעַ שְׁפָרְנָסְתוֹ נִתְמַעַט וְהוּא צָרִיךְ לְחֶסֶד גָּדוֹל וַיִּשׁוּעָה שְׁיִתֵּן לוֹ
 הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרָנָסָה. ו. עַל-יְדֵי הַשְּׁבוּעָה נִכְרַת [נִכְרַת]
 הַהֲשֵׁתוֹקְקוֹת שֶׁל אָדָם. ז. כְּשֶׁאָדָם מַחְלִיק וְנוֹפֵל, זֶה עַל-יְדֵי
 שְׁהִתְחַזֵּק לְעִבּוֹר עֲבָרָה. ח. כְּשֶׁאֲתָה מִתְחִיל לַעֲשׂוֹת אֵיזָה מִצְוָה
 וְהִתְחַלָּה הִיא בְּכָל לֵבָב, תִּצְלִיחַ בָּזוֹ הַמִּצְוָה וְלֹא יִאָרַע לָךְ שׁוֹם
 הַזֶּקֶק. ט. מִי שֶׁנֹּפֵל מִיִּרְאָתוֹ, בְּיָדוּעַ שְׁיִרְאָתוֹ לֹא הִיָּתָה טְהוֹרָה. י.
 אָדָם נֹפֵל מִחֲמַת תַּאֲוֹת מָמוֹן. יא. כְּשֶׁתִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מִגְּזִלוֹת
 וּמִשְׁבוּעוֹת וּמִשָּׁקָר, לֹא תִפֹּל מִמִּדְרָגָתְךָ. יב. כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל
 בְּמִנִּין, שֵׁשׁ שָׁם רְשָׁעִים, לְפַעְמִים הֵם מִשְׁלִיכִין אוֹתוֹ לְמַטָּה
 וְהַסְגָּלָה לָזֶה – שְׁיִגְבִיֶּה יָדָיו לְמַעְלָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. יג. מִי שֶׁלְּבוֹ
 נֹפֵל מִהִתְלַהֲבוֹת, הוּא מִחֲמַת שְׁשׂוֹנָא אֶת הַצְּדִיק. יד. הַצְּדִיק
 שְׁמִנְהִיג בְּאַמַּת אֶת הָעוֹלָם, לֹא יִפֹּל מִחֲשִׁיבוֹתוֹ. טו. מִי שֶׁבִּוְרַח
 מִן הַכָּבוֹד וְהַכְּבוֹד רוֹדֵף אַחֲרָיו, בְּוִוְדָאֵי לֹא יִרַד וְלֹא יִפֹּל מִכְּבוֹדוֹ.
 טז. עַל-יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצְדִיקִים לֹא יִפֹּל מִמִּדְרָגָתוֹ.

חֵלֶק שֵׁנִי א. מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְנוֹפֵל, יִדַּע שֶׁמִּלְאָכָיו הַשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ

נסתלקו.

סדר שיחות הר"ן הירמיה:

נא העולם הזה אינו כלום רק למשך אל התכלית הנצחי ואין להסתכל אם יהיה לו מעות אם לאו כי בין כך ובין כך יבִּלָּה ימיו בשוה כי העולם הזה מטעה אותנו לגמרי, שמראה אל האדם כאלו הוא מרויח בכל פעם ובסוף אינו כלום כְּאֲשֶׁר נראה בחוש ברב בני אדם שעוסקים ועובדים ימים ושנים בסחורות ומשא ומתן ולבסוף כְּשֶׁבֵּאִין לְחֶשְׁבוֹן אֵין נִשְׂאָר בְּיָדָם כְּלוּם, וְאִם אֶפְלוּ מִשֵּׁיג מְעוֹת לֹקְחִין אוֹתוֹ מִן הַמְּעוֹת וְהַכָּל לְשִׁנְיָהֶם אֵין לָהֶם קִיּוּם בְּיַחַד דֵּהֵינּוּ הָאָדָם עִם הַמְּעוֹת, רַק אֹ שֶׁלֹּקְחִין הַמְּעוֹת מִן הָאָדָם, אֹ שֶׁלֹּקְחִין הָאָדָם מִהַמְּעוֹת וְיַמְעוֹלָם לֹא נִמְצָא שִׁישָׂאָר אַחַד עִם הַמְּעוֹת רַק כִּנְזוּכָר לְעֵיל גַּם הֵיכֵן הוּא כָּל הַמְּעוֹת שְׁעוֹשִׂין מִימֹת עוֹלָם? כִּי מְעוֹלָם עוֹשִׂין תָּמִיד מְעוֹת, וְהֵיכֵן הוּא כָּל הַמְּעוֹת? רַק בְּאַמָּת אֵינוֹ כְּלוּם לְגַמְרֵי:

ולעבד ה', איני יודע מי הוא שיוכל לומר שיעבד את ה' לפי גְּדֻלַּת הַבּוֹרָא יְתְבַרְךָ, מי שְׁיִוָּדַע מְעַט מְגֻדְלָתוֹ יְתְבַרְךָ אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ יָכוֹל לֹמֵר שְׁיִעֲבֹד אוֹתוֹ יְתְבַרְךָ וְשׁוּם מְלֹאךְ וְשָׂרָף אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְפַּאֵר עַל זֹאת שְׁיִוָּכַל לְעֲבֹד אוֹתוֹ יְתְבַרְךָ, רַק הָעֶקֶר הוּא הַרְצוֹן, לְהִיּוֹת רְצוֹנוֹ חֹזֵק וְתַקִּיף תָּמִיד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתְבַרְךָ וְאֶף־עַל־פִּי שְׁהַכֵּל חַפְצִים וְרוֹצִים לְעֲבֹדוֹ, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֵין כָּל הַרְצוֹנוֹת שְׂוִין וְיֵשׁ חַלּוּקִים רַבִּים בְּרָצוֹן אֶפְלוּ בְּאָדָם אַחַד בְּעֲצָמוֹ בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע יֵשׁ חַלּוּקִים גְּדוּלִים בֵּין הַרְצוֹנוֹת וְהַכָּל, שְׁעֶקֶר הוּא הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין שִׁיְהִיָּה כּוֹסֵף תָּמִיד אֵלָיו יְתְבַרְךָ, וּבְתוֹךְ כֵּךְ מִתְפַּלֵּין וְלוֹמְדִין וְעוֹשִׂין מַצּוֹת (וּבְאַמָּת לְפִי גְּדֻלַּתוֹ יְתְבַרְךָ כָּל אֵלוֹ הָעֲבוֹדוֹת אֵינָם כְּלוּם רַק הַכֵּל הוּא בְּדָרְךְ "כְּאֵלוֹ" כִּי הַכֵּל הוּא כְּמוֹ שְׁחוֹק בְּעֲלָמָא

בנגד גדלתו יתברך בלשון אשכנז קלאמירשט):

גם חכמות אינם כלום, רק תמימות ופשיטות גם בתמימות אסור להיות שוטה, אבל אף-על-פי-כן חכמות אין צריכים כלל וכמבאר במקום אחר גם אין טוב להיות זקן הן חסיד זקן, והן צדיק זקן, זקן אין טוב כי צריך רק להתחדש בכל יום להתחיל בכל עת מחדש רק יש מה שהוא משביח פשהוא זקן, הינו דבר אחר שמוסיף כח בשמזקין כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שבת עז:): גם הפקרות אין צריכים אף-על-פי שבאמת אצלי אינו נקרא הפקרות כלל, אדרבא להפך, כשרודף אחר עסקי עולם הזה ורחוק מעבודתו יתברך זהו מפקר באמת, אך אף-על-פי-כן אפלו מה שנקרא אצל העולם הפקרות דהינו מי שמפקיר כל עסקי עולם הזה מכל וכל ועוסק רק בעבודת ה' שזהו אצל העולם הפקרות, גם זה אין צריכים, כי יכולים להיות איש כשר בלי הפקרות את זה תקבלו מאתי שלא להניח עצמו להעולם להטעות שלא יטעה אותו העולם כי לא נמצא אחד שיהיה לו קץ וסוף טוב מן העולם וכל בני אדם שהיו אפלו אותן שתפסו בידם כל העולם הזה כלו, היה סופם רע מאד גם לדורי דורות קלקלו והפסידו ואפלו אמות העולם צריכים לידע מזה, מאחר שאין העולם הזה כלום, מה צריכים לעשות על זה צריכים זכיה מן השמים, לזכות לידע מה שצריכים לעשות אך ישראל אין צריכים לזה כי כבר הם יודעים מה לעשות על ידי התורה העולם אומרים שאין צריך לבקש גדולות ואני אומר שצריך דוקא לבקש גדולות לבקש ולחפש אחר הצדיק הגדול ביותר דוקא וכבר מבאר מזה בספרים שצריך לחפש דיקא אחר הצדיק והרבי הגדול ביותר:

סֵדֶר שְׁלֹחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(י) י"א דיחיד בשלו אפילו ס"ת מותר למכרו ולעשות בדמיו כל מה שירצה כל שלא הקדישו לקרות ברבים ויש מי שאוסר א"כ ללמוד תורה או לישא אשה: (יא) בית הכנסת או לבנים ועצים מבית הכנסת ישן שסתרו יכולים ליתן במתנה דאי לאו דהוה להו הנאה מניה לא הוו יהבי ליה הדר הוי ליה כמכר וכן יכולים להחליפן באחרים והם יוצאים לחולין אבל אסור למשכנן או להשכירן או להשאילן אפילו ע"י ז' טובי העיר שעדיין נשארים בקדושתן שאין כאן דבר אחר שתחול קדושתן עליו: הגה ודוקא בדרך שמורידן מקדושתן אבל מותר להשאיל אפילו ס"ת לקרות בה אפילו משל רבים ליחיד (ב"י בשם א"ח): (יב) מי שיש לו תנאי עם הקהל שלא יוכל לבנות בית הכנסת כי אם הוא וזרעו אינו יכול למכור זכותו לאחר: (יג) גבו מעות לבנין בית הכנסת ובא להם דבר מצוה מוציאין בה המעות קנו אבנים וקורות לא ימכרום לדבר מצוה אלא לפדיון שבויים אע"פ שהביאו האבנים וגדרום ואת הקורות ופסלום והתקיננו הכל לבנין בית הכנסת מוכרים הכל לפדיון שבויים בלבד אבל אם בנו וגמרו לא ימכרו בית הכנסת אלא יגבו לפדיון מן הצבור: (יד) ראובן שאמר קרקע זו אני נותן לבנות עליה בית הכנסת ולא רצו עובדי כוכבים להניחן לבנות בית הכנסת והקהל אומרים לבנות עליה בית לת"ת וראובן אומר אדעתא דהכי לא נדרי לא מצי ראובן הדר ביה ואם ראובן לא היה דר שם היו יכולים לשנותה ואם הוא מבני אותה העיר אינם רשאים לשנותה אם הוא עומד וצווח (פירוש וצועק) א"כ יש שם חבר עיר דכל מאן דאתי אדעתא דידיה אתי (וז' טובי העיר דינם כחבר עיר) (מרדכי ריש בני העיר): (טו) אין אדם יכול לאסור חלקו מבית

הכנסת ולא מהספרים ואם אסר אינו כלום: (טז) מי שהשאיל ביתו לבית הכנסת ויש לו מריבה עם אחד מהקהל אינו יכול לאסרה אא"כ יאסרנה לכל הקהל כאחד: הגה ודוקא שהשאיל תחלה סתם אבל אם התנה מתחלה שכל זמן שירצה למחות יהא בידו למחות או שלא השאיל להם בפירוש אלא הניחם ליכנס לביתו הרשות בידו למחות במי שירצה (מהר"ם פאדוואה סימן פ"ה): (יז) מי שהיה בביתו בית הכנסת ימים רבים אין הצבור רשאים לשנותו בבית אחר: (יח) יש מי שאומר שכלי הקדש של כסף שנהגו להביא תמיד לבית הכנסת בחגים אין יכולים להוציא לחולין ולמכרם והקהל יכולים לתפושם שישארו בחזקת הקדש אחר מיתת המקדיש: (יט) יש מי שאומר שאם נמצא אחר מיתת אדם כתב כתוב שהקדיש כלים ואין עליו עדים ולא מסרו לקהל אפ"ה הוי הקדש: (כ) יש מי שאומר שספר תורה שהוחזק שהיה של אבותיו של ראובן אין הצבור יכולים להחזיק בהם: (כא) אין לקנות מעילים שנשתמש בהם הדיוט לתשמיש קדושה: הגה אסור לעשות מאתנן זונה או מחיר כלב דבר של מצוה כגון בית הכנסת או ס"ת ודוקא מהאתנן עצמה אבל אם נתנו לה מעות באתנן מותר לקנות בהן דבר מצוה. ולא מקרי זונה אלא איסור ערוה אבל אלו הפנויות הקדשות שמקדישות דבר מותר לקבל מהן (ר' ירוחם נ"ג ח"א): (כב) אדם שהוא רגיל בשום מצוה כגון גלילה ואירעו אונם או עוני ונתנו הקהל המצוה לאחר ואח"כ העשיר ורצה שיחזירו לו המצוה אם בשעה שנתנו הקהל המצוה לשני היה ספוק ביד הראשון לתת מה שהיה נותן בכל שנה ולא חפץ בה ונתרצה הוא עם שאר הקהל לתת לאחר איבד זכותו אבל אם כשנתנו לשני לא היה ביד הראשון סיפוק לתת מה שהיה נותן ועתה שיש בידו רוצה לזכות במצותו ולחזור וליתן מה שהיה נותן תחלה

חוזר למצותו:

סדר לקוי תפלות היומי:

תכט: ועזרני אותי ואת כל חברתינו ואת כל עמך בית ישראל, החפצים להתקרב אליך באמת, ותצילנו מכל מיני מתנגדים וחולקים על האמת, ותצילנו מכל מיני חרפות ובושות ובזיונות שלכם, שלא יהיה להם שום כח לחרף ולבייש ולבזות אותנו חם ושלום, לא בדברים ולא במעשה "שמרה נפשי והצילני אל אבש כי חסיתי בך בך ה' חסיתי אל אבושה לעולם" כי אתה ידעת גדל החרפות והבזיונות שמבזין ומחרפין עכשו את יראי השם עד אשר "כשל כח הסכל כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם כל רואי ילעיגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש" חום וחמל ורחם והצל תולעת נמאם ונרפם ונדש כמונו היום והצילנו מפיהם כי דרכך לבקש את הנרדפים, ואתה ידעת כי אין נרדפים בעולם כמו החלושי כח שבשראל החפצים ומתאזים ומשתוקקים להתקרב אליך, וכחם חלש ודעתם קטן להתגבר על תאותם ולכף את יצרם, אשר עליהם מתגבר הקטרוג והשנאה מאד אבל באמת אתה מלא רחמים גם עליהם, כי אתה יודע יצרנו כי עפר אנחנו, ותשוקתנו אליך, ובטחוננו על רחמיה וחסדיה, ואתה חפץ חסד ואתה אוהב ומרחם על המיחלים אליך, ומצפים לרחמיה ופורשים כפיהם ומפילים תחנתם לפניך, אף-על-פי שאינם כדאים והגונים להתקרב אליך, והם עניים ואביונים בדעת ובמעשים אף-על-פי-כן אין אתה משקין וממאם אותם חלילה כמו שכתוב, "כי לא בזה ולא שקין ענות עני, ולא הסתיר פניו ממנו, ובשועו אליו שמע עזרנו כי עליך נשעננו" כי אין לנו על מי להשען כי

אם על אבינו שבשמים חוים וְחַמַּל עָלֵינוּ, וּמֵלֵא אֶת מִשְׁאַלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים וְעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, וְזַכְּנוּ לְנִצְחָה אֶת אוֹיְבֵינוּ, וְלִהְיֶינָה עֲלֵיהֶם וְלִהְכַנְיָעֵם וְלִהְשַׁפִּילֵם עַד עָפָר וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לְמִנְעַ אוֹ לְבַטֵּל אוֹתָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם מִשׁוּם דָּבָר שֶׁבְקִדְשָׁה, וְלֹא מִשׁוּם דָּבָר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ הַטּוֹב וְתִהְיֶה בְּעֶזְרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלִהְיוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם "כְּחֶסֶדְךָ חַיִּינִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ חֶסֶדְךָ ה' מִלְּאָה הָאָרֶץ חֶקֶיךָ לְמִדְנִי" אָמֵן וְאָמֵן:

תְּפִלָּה כַּט: תל: שְׁמַע קוֹלְנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ, חוֹם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ אָבִינוּ אָב הַרְחֲמֵנוּ, "אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִפָּנָי" וְאַל תִּעַלֵּם אֶזְנוֹךָ מִשְׁוֹעָתִי "לֹא תֵאֱמִין אֶת לְבַבְךָ מֵאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן", וְלֹא תִסְתֵּם אֶזְנוֹךָ מִצַּעֲקוֹתֵי הַמּוֹן מֵעֵיד וְרַחֲמֶיךָ יַעֲזֹרוּ עָלַי, כִּי זֶה כַּמָּה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לְרֹאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶיךָ וְאָנוּ צוֹעֲקִים וּמִתְפַּלְלִים וּמִתְחַנְּנִים אֵלֶיךָ זֶה כַּמָּה יָמִים וְשָׁנִים "עָרַב וּבָקַר וְצִהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה" וְאָנוּ מְחַלִּים פָּנֶיךָ תָּמִיד שֶׁתָּשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ, וְתִקְרַבְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְעַבּוֹדְתֶךָ בְּאַמֶּת וְעַדִּין לֹא נוֹשָׁעֵנוּ וְרַחוּק מִפָּנֵינוּ יִשׁוּעָה כִּי אֶרֶךְ עָלֵינוּ הַגְּלוֹת מְאֹד מְאֹד בְּגוּף וּנְפֶשׁ, וּבְכָל יוֹם צָרוֹתֵינוּ מְרַבָּה מִחֲבֵרוֹ וּבְאַמֶּת יִדְעֵנוּ כִּי לֹא מִקְצֵר יָדְךָ לֹא הוֹשַׁעְתָּ אוֹתָנוּ, וְלֹא מִכְּבֹד אֶזְנוֹךָ לֹא שָׁמַעְתָּ תְּפִלוֹתֵינוּ, כִּי אִם עֲזוֹנוֹתֵינוּ הִבְדִּילוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינְךָ כִּי בְּעֲזוֹנוֹתֵי הָרַבִּים נִתְרַחַקְתִּי מִן הַטּוֹב בְּתַכְלִית הָרַחוּק, עַד אֲשֶׁר כָּל דְּבָרֵי תְּחִנוּתֵי וּבִקְשׁוֹתֵי הֵם רַחוּקִים מִטּוֹב אֲמַתִּי כִּי לֹא בִדְעַת אֲדַבֵּר, וּמִחַמַּת זֶה אֵינִי זוֹכֵה לְדַבֵּר שׁוּם דְּבוּר הַנְּשָׁמַע וְנִתְקַבֵּל, עַד אֲשֶׁר כָּל דְּבוּרֵי אֵינָם נִקְרָאִים בְּשֵׁם דְּבוּר כָּלל, מֵאַחַר שֶׁאֵינָם נִמְשָׁכִין מִהַדְּעַת דְּקִדְשָׁה וְאֵין בָּהֶם טוֹב וְעַתָּה מָה אֶעֱשֶׂה אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, וּמֵאֵין אֲבִיךָ שֶׁעֲזָר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חִיקוֹנוֹ מִזְמַר מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל יְמֵינוּ
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יְצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנִיחַ" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

לִי לְזִכּוֹת לְהַמְשִׁיךְ טוֹב לְתוֹךְ דְּבוּרֵי לְזִכּוֹת עַל יְדֵי זֶה לְדַבּוֹר
הַנְּשַׁמֵּעַ וְנִתְקַבֵּל כִּי אֵתָּה יְדַעְתָּ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי שְׁעַכְשָׁיו אֵין
לִי שׁוּם סְמִיכָה בְּכָל מַה שְּׂאֲנִי צָרִיךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, דְּבַר
גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן, כִּי אִם לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מִתְּנַת חֲנָם וְנִדְבַת חֶסֶד,
שְׁתַּחֲוֶנִי בְּחֶסֶד חֲנָם וְתִתֶּן לִי כָּל מַה שְּׂאֲנִי צָרִיךְ לְעִבּוּדַת ה',
וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמִים בְּאִפְּן שְׂאֲזַכָּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
בְּאַמֶּת כִּי אֵין שׁוּם דְּבַר קָטָן בְּעוֹלָם הַנּוֹגֵעַ לְעִבּוּדַת ה' שְׂיִהְיֶה נֶקֶל
אֲצִלִּי לְעִשׂוֹתוֹ וְאֵין לִי שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה, כִּי הָעֲצָה בְּעֲצָמָה קָשָׁה
לִי לְקַיֵּם כְּמוֹ גּוֹף הַדְּבָר שְׂאֲנִי צָרִיךְ וְעַל כֵּן אֵין לִי עֵתָה שׁוּם תְּקוּהָ
כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְאִם חַס וְשָׁלוֹם אֵתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי אֲפִלּוּ
חֶלֶק אֶחָד מֵאֲלָפִים וּרְבָבוֹת כְּפִי עֶרְךָ מַעֲשֵׂי הַרְעִים, וְתִרְצֶה לְחַפְּשׁ
בְּתַפְּלָתִי וְתַחֲנֹתִי, אִם יֵשׁ בָּהֶם אִיזָה טוֹב, כִּדִּי שְׂיִהְיֶה הַדְּבוּר שְׁלִי
נְשַׁמֵּעַ וְנִתְקַבֵּל, לֹא יְדַעְתִּי נַפְשִׁי "מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי" כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ
בְּאַמֶּת שְׁכָל דְּבָרֵי הֵם רַחוּקִים מִטּוֹב אֲמַתִּי בְּתַכְלִית הַרְחֹק: